

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTI-KOMITEE, REKTORAADI-KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 33 (1147)

Hinnab 1949. a. aprillist Reede, 14. detsember 1984

Hind 2 kop.

TUNNUSTUS KAHELE KÕRGGKOOILE

Izevskis lõppes teoreetilises mehaanikas üleliiduline olümpiaad «Üliõpilane ja teaduslik-tehniline progress». Eesti võistkond saavutas Leningradi ja Moskva järel 50,5 punktiga III koha, kaotades võitjatele 14,5 punktiga. Aleksander Aleksejev EPA mehhaniseerimisteaduskonnast ja meie Hengo Nõmmik (MA-51) olid põhiliselt need, kes tõstsid meie vabariigilisi kõrgkoolide maine espool nimetatud õppesaines väga kõrgele.

HEA ON KA HALB

25.-27. novembrini oli vabariigilisi kõrgkoolide komsomol-aktiivide VII rahvusvahelise seminariga. Kolme päeva programmi mahustid mitmed huvitavad kohtumised ja vestlused, puhke-õhtud ja ekskursioonid, loomulikult ka saun. Meeleolu tõstis ka kaunis talveilm. Et kõige paberile panek läheks liig pikale, siis peatuksin pikemalt ühel — kõrgkooli puudutavatel sotsioloogilistel noorsoo-uringutel.

Sellest rääkis meile TRÜ sotsioloogiaosakonna juhataja Paul Kenkmann. Kohe sissehulatuses teatas ta mõningase kurvastusega, et uuringutulemuste tarvitajate ringist on komsomol välja jäänud. Samas ta tutvustas ka kõrgkooli komsomolitöö seisukohalt vajalikke noorsooprobleeme.

Uuringud võimaldavad ennekoike anda laiemat tausta meie pisisiblimistele. Sotsioloogilised uuringud võimaldavad hinnata meie poolt tehtu efektiivsust, analüüsida seda, mida tunneb mingit ülesannet täitev tudeng. (Statistika sellist võimalust ei anna, vaid piirdub mingi ülesande arvukuse näitamisega.) Sotsioloogia kaasabil näeme ka, mis muutub kõrgkooliaastate jooksul (vaimsus jms.) ja kas muutus on ikka see muutus, mida me ootasime või taotlesime. Oulisemaks tuleb pidada mitte ankeetide täitmist, vaid nende tulemuste tähendusi. Paul Kenkmann avaldas arvamust, et koostades plaane me ülehindame oma eemärke, s.t. me ehitame plaanid üles sellele, kuhu

EPA senised kaasalõõmised vabariiklikel olümpiaadidel olid suhteliselt tagasihoidlikud ning TPI koondisest sai alati auto- maatselt ka meie vabariigi esinduskoosseis (TRÜ osavõtu üleliidulisest olümpiaadist on välistanud juhend, mis lubab sinna vaid tehnilisi õppeasutusi). A. Aleksejevi 8. koht vabariiklikul olümpiaadil lõi esimese mõra TRÜ—TPI ülemvõimu. TPI teoreetilise mehaanika kateedri poolt läbiviidud treeningkogunemisel Klooga-Rannas arenes Saša lausa iga tunniga. Ometi rabasid tema 23 punkti (56-st võimalikust) ja III koht Izevskis meid kõiki. Hengo tee üleliidulisele olümpiaadile algas tagasihoidliku 5. kohaga meie instituudi olümpiaadil. Kuid ka tema arengut tähistav tõusukõver muutus peagi eksponentsiaalseks ning katsevõistlusel Klooga-Rannas lõi Hengo kõiki kindlalt (tookord ka teiseks tulnud Sašat). Ka Hengo Nõmmiku 4. koht ja 20 punkti üleliidulisel olümpiaadil šokeerisid meid positiivselt. Kolman-

da arvessemineva osavõtjana lisas Jaak Jaanus (EE-51) 43-le punktile oma 7,5 ning olümpiaadi suurüllatus oligi sündinud. Jaagu tegelikke võimeid silmas pidades ootasime temalt rohkematki — kas siis tema 7,5 punkti tähendab läbikukkumist? Nii see siiski ei ole. 7,5 punkti andsid talle 74 võistleja hulgas 29. koha ja Izevskis on iga aasta olnud liidu vabariiki, kelle kolm parimat on saanud punkte kokku sama palju või veelgi vähem. Muidugi oleks ka Jaak küündinud Saša ja Hengo tasemele! (Aga millal on inimene rahul...) Poistele au andes peab veel rõhutama ülesannete raskusastet, nende lahendamise võim hõlpsa jääda ka õppejõud, kui ta pole läbi teinud eriettevalmistust.

Nii palju siis pidupäevajuttu. Üritus kõõgipoleit vaadatuna nõudis palju tööd ja närvikulu mitte ainult poistelt endilt (ehkki neil tuli vedada kõige raskemat koormat). Kulgeb ju neil õppetöö täie hooga ilma vähimagi hinnaalanduseta, mis-tõttu treeningkogunemiselt saadud info läbiseedimisele raat-

sisid nad kulutada vaid mõned üksikud õhtupoolikud enne ärasõitu. Mis puutub aga instituudi õppeprogrammide kohustuslikku läbiõppimisse, siis tulevasele insenerile ei saa nad ilalgi anda kõike eluks vajalikku, sest juba elu ise nõuab pidevat juurdeõppimist ning kohanemisvõimet uutest ja ootamatutes situatsioonides. Aineolümpiaadidel on selles suhtes nii mõndagi anda, mis salata — nad on omamoodi ka indikaatoreiks kõrgkoolide töö kvaliteedi võrdlemisel üleliidulisel areenil. Kui me ei suuda oma esindusvõistkonna üliõpilastele muu õppetöö osas teha järeleandmisi (osavõtt aineolümpiaadist on ka üks õppetöö vorme — õppetöö kõige paremas mõttes, millest enamust teisi ilma jääb), tähendaks see paigaltammumist, mis aga üleliidulises osas võrduks juba tagasilangemisega.

Olümpiaad on lõppenud. Algab ettevalmistus järgmiseks.

T. LIIVA,
teoreetilise mehaanika
kateedri dotsent,
Eesti võistkonna esindaja

me taname jouda ja mida saavutada, natuke vähem aga reaalsusele, mis meil on.

Kõik baseerub majandusel. Ja see avaldab mõju ka tudengiperale. Kuidas? Uurimuste põhjal selgus, et 1983. aastal tavalise keskkooli kõige tavalisematest klassidest kõrgkooli tulnud õpilased on pärit ASJADE MAAILMAST. Mõned faktid: u. 50%-l keskkooli lõpetanuist oli kodu auto, 1/4-l värviteler, 2/3-l uus komplektne mööbel, 2/3-l üle 200-kõiteline raamatukogu, 3/4-l magnetofon, 2/3-l oma tuba, 1/4-l kalulaator jne. Nagu näete, on enamik keskpäraseid materiaalselt hästi kindlustatud ja asjade maailmas harjunud elama. Tuleb ka arvestada seda, et kindlasti oleksid arvilised näitajad olnud kõrgemad, kui juurde oleks veel arvestatud eriklasside õpilasi. Kõrgkooli tulles peab aga ümber orienteeruma, harjuma uue, lagendama ja vaesema keskkonnaga, õigem oleks öelda ümbruskonnaga. Valdav enamus asub elama ühiselamatusse, kus on nari või reformvoodi, tekk, padi, kardinaad, tool ja laud... Mitte just eriti suur osa kodustest mugavustest. See aga avaldab kahtlematult mõju õppetöö efektiivsusele, tahtmisele õppida ja paljudele muudele soovidele.

Maailmapoliitika pinge on tõusnud ja see mõjub ka üliõpilastele. Kindel saab olla vaid osale üliõpilastest. Paljude vastutustundetul käitumisel on oluline ja sügav tagapõhi. Arenenud sotsialism pole veel küps kommunism, ideaalid on kaugel. Tuleb läbida mitu

etappi ja tundub, et propagan- da ja õpetamine jäävad selles osas maha. Me ei suuda veel prognoosida oma elu tegevust ja tulemusi ning eeldataval positiivsel arenguprotsessil võivad ilmuda negatiivsed tagajärjed. Näitena võib tuua materiaalse heaolu kasvu, mis toob noortele kaasa mitte nende endi kätega tehtud heaolu olukorra, kus töö tähtsuse mõistmine, kohustuste täitmise vajadus väheneb. Suhtumine töösse muutub lohakaks, tahtmatuseks.

Noorsoo plaane näitab ka madal konkurents kõrgkoolidesse sisseastumisel ja huvi kõrgkooli vastu üldse. Eestlastest noori tahab tudengiks saada vähem kui NSV Liidus keskmiselt. Eesti noorte madalamat kõrgkoolihuvi motiveerivad sotsioloogid mitte niivõrd materiaalse heaolu kasvuga, vaid avaliku arvamuse stereotüübiga — õppida pole mõtet, palka saab teisiti rohkem. Heaolu kasv ja urbaniseerumine tõmbavad kõrgkooli maa- net alla. Linnas elavatel inimestel on praegu kõrgkoolihuvi langus, mis siiski peatselt peaks tõusma hakkama. Huvi madal- seis aga tähendab seda, et kõrgkooli tulnustest on paljud huvitunud. Kõrgkooli tulek on teise tee valik töölemineku kõrval. Kui noor on kõrgkooli tulnud, mõjutab teda paratamatult ühiskonna vaimuelu, poliitika, majanduslik heaolu ja muu. Kui avalik arvamus arvestab palka, siis ei arvesta ta üht olulist faktorit — kõrgkool annab peale potentsiaalse rahakoti veel muud «kapitali»: suhteid, tulevaseid kontakte jne.

Seda kõike on aga vaja meil teadmaks, mida hakata peale kõrgkooli tulnud kontingendi- ga. Vaieldamatult tuleb arvestada, et stereotüüpidega võitlemine on väga raske ülesanne, sest stereotüüp arutleb ühekülgiselt.

Üliõpilasele kui tulevasele spetsialistile avaldab mõju ka vilets perspektiiv. Insenerialade keskastmejuhtidest on paljud kõrghariduseta, kuid kohalt liikumatud. Siit tuleneb, et noorspetsialistil pole alati tõusuredelit (pulgad puuduvad) ja tähendab, et üks olulistest stimulaatoritest on kadunud ning järele on üks järjekordne põhjus mittepingutamiseks.

Karuteene tudengile, eriti värskele, teeb ka keskkooli vajalik hinnatav tase, mis on madalam õpilaste võimetest. See tõttu saadakse hindend pingutuseta ja siit tuleb sihikindla pinga vaimse töö harjumuse puudumine. Tõenäoliselt on vaimse töö harjumuse puudumine ka üks mitmetest põhjustest tudengite hulgas levivale alkoholilembesusele. Vaimsete väärtuste piltili viitab sellele, et on mingi tühi, mida täidab alkohol. Suhtlemise pind tundub olevat muutunud vaesemaks ja kitsamaks, millest «aitab üle saada» lihtsaimalt saavutatav pingeta suhtlemise alus — alkohol.

Nagu näha, selleks et vast- sest tudengist kasvatada sotsiaalselt ja poliitiliselt vääramatut kõrgharidusega noort spetsialisti, tuleb kõrgkoolide komsomolorganisatsioonil harida tõsiselt rasket tööpõldu.

RAIVO LINNAS, MM-93

10. detsembril meie instituudi ühisel koosseisul soovitati Eesti NSV Ülemnõukogu valimiste keskkomisjoni koosseisu Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik, professor, rektor Boris Tamm.

ELKNU TPI KOMITEE KOOSSEIS

- Harri Aaste (üliõpilane, MA-11)
- Ene Andre (ELKNU TPI Komitee arvestus- sektori juhataja)
- Eduard Brindfeldt (üliõpilane, TM-31)
- Natalja Grišina (üliõpilane, AV-31)
- Katrin Hanko (üliõpilane, TI-71)
- Jaani Hein (teadusliku kommunismi kateedri assistent)
- Heiti Hääl (üliõpilane, EV-71)
- Jüri Klens (üliõpilane, EE-78)
- Avo Kokman (üliõpilane, LR-71)
- Lada Kuzmina (üliõpilane, LR-57)
- Piret Laur (üliõpilane, TE-71)
- Tiit Laur (üliõpilane, MM-72)
- Aleksander Maksimenko (üliõpilane, EE-37)
- Armin Mutle (üliõpilane, MM-72)
- Feliks Mägi (üliõpilane, KU-71)
- Karin Napa (üliõpilane, TL-31)
- Olavi Pihlamägi (üliõpilasklubi direktor)
- Kaie Pöder (infoteaduse kateedri assistent)
- Vadim Sampetov (ELKNU TPI Komitee sekretäri asetäitja)
- Eduard Sant (ELKNU TPI Komitee sekretär)
- Enno Tammer (ajalohet «Tallinna Polütehnik» toimetaja)
- Margus Timmo (üliõpilane, EE-93)
- Konstantin Vanderfält (üliõpilane, TR-57)
- Henn Vendik (üliõpilane, KU-71)
- Irina Zernovskaja (üliõpilane, MM-37)

KOMSOMOLI- KOMITEES

5. detsembril

Uue komitee esimene istung. Määrati kindlaks komitee liikmete töökohtud.

* ELKNU TPI Komitee sekretär Eduard Sant tegi kokkuvõtte aruande-valimis- perioodist instituudis. Ta märkis, et liialt palju oli pinnapealsust, ettevalmistamatus, mõtetamatus, millest juhtusidki põhijärg: konverentside ebaõnnestunud läbiviimine, kahyatud sõnavõttud, nõrk

otsuseprojekt, eelmise otsuse unustamine. Vähe külastati teaduskondade komsomolbüroode ja instituudi komsomolikomitee liikmete poolt rühmade komsomolikoosolekuid, vähe esinevi rühmade ees. See viga tuleb parandada ning komsomolaktiivide ja -juhtide esinemised

õpperühmades peavad saama igapäevasteks. * ELKNU TPI Komitee sekretäri asetäitja Vadim Sampetov esitas arutamisele tulevaste istungite tööplaani. * EÜE-st rääkisid ELKNU TPI Komitee sekretäri asetäitja Margus Timmo ja EÜE sektori juhataja Heiti Hääl.

REISIJUTTU MAALT JA MERELT

Meid võttis vastu ka «Värtsilä» tehas ja me saime põhjalikult tuttavaks selle suuretegevõttega. Ootamatu oli see, et tehase väravad meie mõistes pole olemas. Võõral selles tehases märkamatuks jääda ei õnnestu — kõik kannavad firma tööriistast ja kiivri värvi näi-

tab veel täiendavalt sinu kuuluvust ühte või teise kohta. «Värtsilä» on tõesti suur ja moodne ettevõtte. Saime ka ülevaate, kuidas ca 20 mm terasplaatidest vähehaaval valmib hüggellaev. Peale laevade tootetakse ka nende üksikuid osi (nagu diiselmootorid), aga ka

LÖÖDI REBASTEKS

On meeldiv, kui rebasteks mõmine jääb kauaks tudengile meelde, jääb hinge oma toreda vaimuse ning omanäolisusega. Ühest sellisest vahvast ettevõtmisest, nimelt energeetikute ristimisest allpool juttu tulebki.

Toimus see Tugamanni esinõukus jahilossis. Ega rebastele eriti aega antudki. Kohe kui kohale jõuti, pidid nad välja mõtlema enam-vähem seisukohase avakõne ning ristimise algas. Auväärselt sammus sisse ÕPETATUD KOGU,

kuhu kuulusid auliikmena A-teaduskonna dekaan O. Tapupere, päälük, ekspert, keemik, statist, psühholoog (ravis hingetraumasid), elektroonik (tegi rebastele elektroodiga veidi hirmu) ja valvas arstionu. Ei puudunud ka timukas, kes paustanud rebasteid «veidi piinas». Toodi sisse rebaste lipp. Kuulati ära rebaste etteaste ning kogul andis arutada, kas rebased ikka vastavad oma seisusele. Kõik lõppes siiski hästi. Vastlöödud esmakursuslasi õnnitles O. Tapupere. Välja olid pandud ka erilised teenemedalid: «Kõige kiirem»

... ET ME POLEKS VÕORAD OMAL MAAL...

... selleks on kasulik lugeda LENNART MERE raamatuid, mis on nagu entsüklopeediad etnograafiast, folkloorist, keeleteadusest, arheoloogist, astronoomiast, geograafiast, kartograafiast...
... selleks palusime kirjaniku TPI rahvale külla kolmapäeval, 19. detsembril kell 18 meie väärrikasse esinduslossi — Taidlejate Majja...
... et küsida ja kuulata kirjaniku loogilisi arutlusi meie rahva mineviku, oleviku ja tuleviku asjadest.

Mõtisklemiseks väike valik kirjaniku seisukohti 1984. a. il-

munud reisirakast «Hõbevalgus»:

- ◆ Meie keel, mälu ja enesetunnetus on tulnud idast, näojooned läänest.
- ◆ Maailmas on vähe rahvaid, kes nii pikka aega on olnud paiksed, ühele asualale truud... Viie tuhande aasta eest jõudsin siia, mere äärde.
- ◆ Kaali fenomeni ainukordne veetus peitub minu silmis täppisteaduste ja humanitaarteaduste sõlmumises, mis lubab täppisteaduste meetodit viljakalt rakendada humanitaarteadustes ja vastupidi.
- ◆ Esitan matemaatilise tõestuse, et Pytheas Saaremaa külastas (ca 350–325. a. e.m.a.) ning oletuse, et külastamise põhjuseks oli Kaali meteoriidkatastroofi (a. 698±200 e.m.a.) folkloorne-mütoloogiline järellainetus.
- ◆ Kaali fenomen on ebatavaliselt vara loonud vajaduse meie kodumaa täpseks nimetamiseks — Eesti ja eestlased.
- ◆ Eesti saared ja rannamaad olid Pythease aegu kõige põhjapoolsem teraviljakasvatuse piirkond maailmas.
- ◆ Kuuse põletamine talvisel pöörpäeval on mälestusmärgi peadpöörivalt kauge ajast, kui meie esivanemate eluaseme keskel kasvas elav puu, tulevane maailmasammas (Virokand), variseva taeva laotuse tugi, Sampo.
- ◆ Eesti pealinnal on üheksateist nime... kõige vanemaks osutub Revala, mis esines juba 700. a. liri all-

sanitaarseadmeid, lauandusid jne., jne. Loomulik, et ka kõik projekteerimis- ja kujundustööd on firmalt. Parasjagu oli valmis saanud 600 t tõeajuga katamaraan-kraana ja NL tellimuseks oli 1600 tükki. Valmistamisele läks kaks aastat, sellest üks aasta projekteerimisele. Tasuks lahke vastuvõtu eest kontsert tehase sööklas ja jälle lõunavaheajal.

Iga ettevõtte, mida külastasime, külvas meid üle kõigivõimalike suveniiridega, nii et tekkis juba teatav peig tollimeeste ees — kas seda kõike on võimalik saada 300 marga eest? Küüiti vaid, kuidas matk kulgeb? Ja sooviti head teed...

HELSINGI

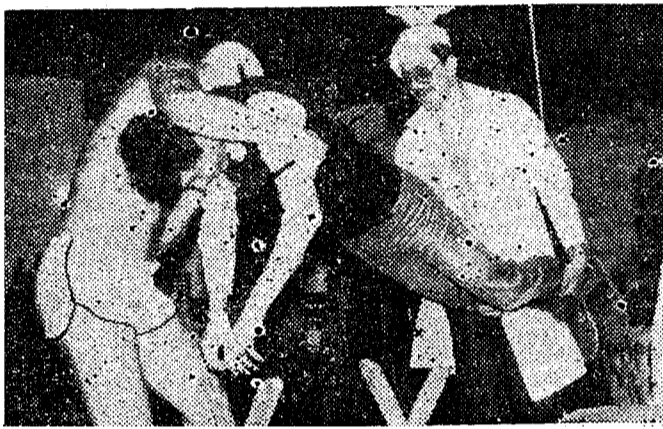
Põhjalik ekskursioon mööda linna ja tutvumine tema vaatamisväärsustega. Linn jällegi poolsaarte-lahtede rikas, ainult paljud linnaosad juba suurlinnikut hoonestusega kokku surrutud. Meie «Presitenti» hotelli

toa aknast paistsid vaid suurehitused.

«Kultuuritalo» oli tähtpäevale pühendatud aktus ja kontsert, millel esinesid ka Soome tantsijad, lauljad ja pillimehed. Eraldi peab märkima «Kultuuritalo» head akustikat, ehkki saal oli 1500-kohaline. Samuti laulsime ekskursiooni käigus «Finlandia» suures saalis ja pidime jällegi tõe- ma, et isegi väga vaikne laul on teistele väga hästi kuulda. Toomkirikust ei maksa rääkida. Kirikus on ikka hea akustika.

Linnas kohtasime ka Tallinat kordvalt külastanud ülikooli meeskooori YL lauljaid ja kohtusime kvarteti «Vaesed rüütlid» esindajaga, kes samuti tuttavaks saanud meie maal kontserte andes. Selles osas täitis antud kontsertreis oma ülesande — kohtusime paljude inimestega ning vestlesime meid kõiki erutavatel teemadel. Vahemaa vennasrahvaga tundub veelgi väiksemana.

TOIVO OJAVESKI

«Kõige julgem», «Kõige naiselikum», «Kõige kohevama karvaga», samuti Hõberebaste I ja II järgu autasud kahele esmakursuslasele, kelle etteaste ja mehisus Õpetatud Kogus imetlust äratasid.

Nii mõnigi rebane pidi oma nime õigustamiseks võlujooki riitupama (koostist ei õnnestunud kindlaks teha) ning psühholoogi ja elektrooniku «hoolditsea käe all» olema.

Siis oli kord rebasevande käes. Saali vaikuses kõlas see võimukalt ja mõjuvõimsalt.

Ristimistalitus oli sisukalt läbi mõeldud ja läks seetõttu ka hästi korda. Tulist külakosti pakkus ansambel «PPA» (paksude poiste ansambel), kelle särtsakatest tantsulugudest enamik kohalviibinuiust endale märja naha selga sai. Ohtu jätkus meeleolukate tantsude ja mängudega. Ei puudunud ka vaimukas tudenginalli.

Oli ju vahva, A-repsid?! Ristimisel oli ka

AIMAR NAGEL, TE-11

kais (Rifarrica) ja 11. saj. skandinaavia allikais (Rafala). Nende eestikeelseks lähtevormiks on Revala...

Kohtumisõhtut korraldab ja rohkelt huvi lootev

RAAMATUSÕPRADE KLUBI

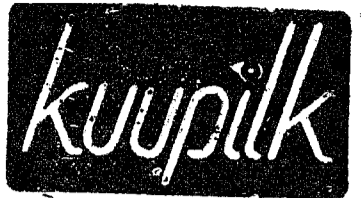

naseks Nõukogude Armee ridades ja asendus on väga visa tulema. Tundub tõesti, et rauakooli on vallutanud tüdrukud. Või ehk ei ole ikka nii?

Ühel paaril «Kuljusest» oli võimalus kaasa teha Nõukogude Liidu kultuuripäevadel Inglismaal. 30. novembril oli esinimine Glehni lossis vabariikliku lastehaigla tohtritele ja 31. novembril kontsert Keilas.

Kannatust ja huvitavaid ideid Pillile ja Ülale, kerget tantsujalga entusiastidele ning kõigutamatut tahet «noorte» uuel hooajal.

KATRIN TUULIK

NOVEMBER

Minu suur vaenlane, äratuskell, piäri seab talumatult. Ainus võimalus olukorda parandada, on tõusta ja see lärm lõpetada. Unesegaselt koban kellanuppu. Tasapisi hakkab tundma, nägema ja haistma. Teadvus registreerib, et jälle sajab. Otsatult ja lõputult, tüütuseni. Vaatan nõutult garderoobi. Sügisriietes näpistab külma, talveaantli kohevast rebasekraed aga solgub armetult vihm ja lirts. Ehk aitab ilmteade?! No, nii naivne ma ka ei ole. Omaenese tarkusega valin sügis- mantli ja tõttan kooli.

Kuigi ega tõttamiseks polegi erilist põhjust. On ju november tudengile veel suhteliselt rahulik kuu. Küll üha sagedamini kipuvad muretusse tudengivestluse hirmuäratavad sõnad «projekt», «referaat», kuid veel ei kõla traagilised noodid. Tudeng mõistab, et aeg on alustada, kuid on ju ehk kus ka jooniseid ja arvutusi täiendajad toata. Mida ta siis ootab? Vaevalt ta isegi seda teab. Ilmselt toetub lihtsale tööle, et kolmekuise ja ühekuise tormamise lõpptulemused on üsnagi ligilähedased.

Nii jäigi tudengil aega pühenduda üliõpilaspäevadele (muidugi, kui oli soovi). Meie majas oli pidulikkust lisamas ka instituudi taasavamine 40. aastapäev. Kahju ainult et see märkimisväärne sündmus tudengiteadvuses õiget kohta ei leidnud. See fakt jäi ka päevade korraldajate tähelepanu alt välja. Kahjuks.

Päevade ajal maja elavnes. Kuigi väheõitu. Jäi mulle, et paljudest tipikatest mõeldustest need jälge jätmata. Igatahes mitte ürituste puudumise tõttu. Tervitatav on ka püüd korraldada Tallinna kõrgkoolide ühiseid üliõpilaspäevi, ehkki reserve on siin kuhjaga. Igal juhul oli üritusi just parasjagu niipalju, et tekkis valikvõimalus. Valisin tudengivarietee. Eeskava oli meeleolukas ja pillupüüdev. Varietee nagu varietee olema peab. Need meelt mustad sukad ja paljud lubavad naeratused paistsid tudengisummale mõjuvat. Harya sõandas mõni noormees pilgiti tuledesäras toimuvast kõrvale pöörata. Ja ansambel... Ma ütlesin, priima!

Stiiliball! Siiani ei sauda andestada, et piletist viimasel hetkel loobusin. Ballijärgsetel päevadel pidin seetõttu kuni hulgaliselt kahtlaseid märkusi minu mõistuse korrasoleku kohta. Jääb lootus, et vigadest õpin.

Üliõpilaspäevade kiirete rütmide taktis vabaneti nii mõnetki liigest grammist, mille halastamatud kalorid muidugi mõne päevaga tagasi täid. Kus häda kõige suurem, seal abi kõige lähem. 23. november 1.58 — noorkuu, kuu loomise aeg. Naiste keeli — range diiet. Ega polegi nii lihtne 24 tundi söömata olla. Ahvatiusi on ja nii palju, vastuseisuks jõudu nii vähe. Iu nõuab ohvreid. Ja jääb lootus, et noormehed reageerisid vaimustusega märgatavatele (?) muudatustele — eks toodud ohvreid osalt ka nende pärast.

Ei olnud novembris sügisest romantilist nukrust, ei olnud ka veel talvist karget rahu. Eriti selgelt tunnetasid novembrit seistes Lasnamäe peapealsel elektrisniste rõdude ja arnutute tuulikeeriste meelevaldas. See oli üksildus, lootusetus, valu.

Kuid justkui tasakaaluks looduse üksluisusele oli november pidupäevarahke. SSOR-i 67. aastapäev, Eesti NSV vastastamise 40. aastapäev, lisaks veel rida suuremaid ja väiksemaid rahvusvahelise ja kohaliku tähtsusega päevi.

ANU OGA, KÜ-51

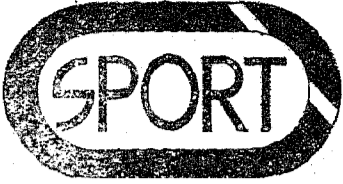

28. novembril 1984 toimus ansambli «Kuljus» üldkoosolek. Räägiti mõeldud hooajast. Mõnes mõttes tavaline aasta lõputute trennid ja mõnede pisiesinemistega oli siiski «Kuljuse» ajaloos üheks eradais leheküljeks. Sai ju TPI teeneline rahvatantsuansambel 35. Juubeli tähistamist kroonis kevadel pidupäevakontsert V. I. Lenini nim. Kultuuri- ja Spordipalees. Sügisel, hooaja hakul, oli veel teinigi suur juubel — Salme Valgemäe 70. Suvel käisid neli paari jäänud kuljuslased osalesid kontsertreisil Ungaris ning üle- suurüritusel «Gaudeamus IX».

Kõige selle meeldiva kõrval eksisteerivad aga ka tõsised probleemid. Kõige suuremat muret teeb ikka ja jälle meie riiteladud III ü/e keldris. Üks Kirbla seelik maksab näiteks 200 rubla! Lootma peab ja nii meilegi loodame keldrist maa peale saada.

Koosolek valis uue juhatus, mille koosseisu kuulub 11 funktsionääri. Ansambli vanemaks valiti TIIT KIVISTIK (MP-51).

Uus algav hooaeg ei saa olema kerge, sest on lahkunud 25 tantsijat, neist 5 üheksa-aastase staaziga. Enamus nooremate rühmade poisse on tä-

Aasta lõpp läheneb. Ka spordirahval on aeg kokku võtta suviseid saavutusi.

TPI sportlastele oli läinud suvi küllaltki saavutusterohke. Rahvusvahelistel võistlustel tõi kulda koju allveesportlane Aini Leik (TR-31) ja seda kobe «kotiga»: Prantsusmaal toimunud võistlustel 6 esikehta, veidi hiljem EM-võistlustel 2 kulda! Ka NSV Liidu meistriks sai Aini omaks.

Üleilidulises ulatuses oli allveesportlastele sel suvel tähtsündmuseks kahtlemata üleilidulised allveesportlasmängud, mis taaselustati peale 16-aastast vaheajaga. Mängude programm oli lai: võistlused toimusid 17 erinevas linnas, 31

spordialal ja kestsid 20. juunist — 29. augustini. ENSV üliõpilaskoondise ridades võtsid mängudest osa ka 32 TPI sportlast.

Koju toodi hulk aubinnalisi kohti:

NSV Liidu üliõpilasmeistriks tulid: vibulaskja Kersti Veer (TP-71), kergejõustiklased Marek Kaleta (MA-91) odaviskes ja Valeri Bukrejev (AM-57) teivashüppes. Üliõpilasmängude hõbemedaliid said meie võrkpallimeeskonna liikmed:

Jaanus Lillepuu	TP-51
Oliver Taats	TP-51
Parri Kruuda	EV-51
Tõnu Kelder	TM-71
Vardo Tikas	TE-51
Peeter Alvre	TM-71
Avo Keel	TM-51
Urmas Piir	TE-71
Jaak Lepp	1983. a. lõpetaja
Rein Link	1983. a. lõpetaja

Pronksmedalid võitlesid välja Elar Sarapuu (AO-21) klassikalises maadluses ja Lauri Pilliroog (EE-23) purjelaul. Tubliit esinesid üliõpilas-

mängude tugevas konkurentsis ka meie ujujad Heiki Lomp (MP-92) ja Kersti Loo (TP-31). Mahukas koondprotokoll näitab, et üle Nõukogude Liidu oli üliõpilasmängudel esindatud 512 kõrgkooli spordiklubi ja nende hulgas seisab TPI 41. kohal.

See oli ülevaade mõningatest meie sportlaste möödunud suve kordaminekutest.

Suveperioodi (1.05.84 — 31.10.84) saavutustest tegi ulatlikuma kokkuvõtte TPI parima sportlase väljaselgitamise komisjon.

Salajasel hääletamisel tunnistati suveperioodi TPI PARIMAKS SPORTLASEKS kahekordne Euroopa meister, NSV Liidu meister ja mitmete rahvusvaheliste võistluste võitja allveejuurimises AINI LEIK (TR-31). Teisele kohale tuli NSV Liidu üliõpilasmeister, NSV Liidu karikavõitluse III, ENSV meister ja rekordioomanik teivashüppes VALERI BUKREJEV (AM-57). Kolmas koht kuulus MAREK KALETALE (MA-92), NSV Liidu üliõpilasmeistriks odaviskes, sel

suvel meistersportlase normi täitnud ja rida toredaid võite saavutanud kergejõustiklasele.

Konkursile oli komisjoni liikmete poolt esitatud üldse 9 sportlast. Punktid nende vahel jagunesid järgmiselt:

I	Aini Leik	(TR-31)
	allveesport	35 p.
II	Valeri Bukrejev	(AM-57)
	kergejõustik	29 p.
III	Marek Kaleta	(MA-92)
	kergejõustik	24 p.
4.	Kersti Veer	(TP-71)
	vibusport	22 p.
5.	Tiit Paalberg	(EE-71)
	kergejõustik	9 p.
6.	Elar Sarapuu	(AO-21)
	kl. maadlus	6 p.
7.	Kersti Kaasik	(TL-91)
	orienteerumine	3 p.
8.	Lauri Pilliroog	(EE-23)
	purjetamine	2 p.
9.	Heiki Lomp	(MP-91)
	ujumine	2 p.

TIIT TARVE,
TPI Spordiklubi juhatuse aseesimees

Õnnitleme

8. detsembril 1984. a. tähistas oma 50. sünnipäeva füüsilika kateedri staažikas õppejõud Maret Rusalep.

Südamlik õnnitus kateedri liikmetelt. Jätkugu jubillariil edaspidigi sama palju elurõõmu ja energiat!

KIRJUTAB SÖDUR-POISS

«Vabandage, et teid oma kirjaga tülitän, kuid saadan teile oma aadressi. Lubasime ju kõik, et saadame teile oma aadressid. Mina ja veel 30 TPI poissi õppisime algul seersantide koolis. Seal oli selles suhtes hea, et koos oli palju tudengeid TPI-st ja EPA-st. Rühm üldse koosnes Läti, Leedu, Eesti ja Valgevene tudengitest.

Suur aitäh ajalehe ja dokumendi eest! Saatsite need mulle koju ja vanemad omakorda väeossa.

TPI poistega oleme palju nõu pidanud ja ühisele arvamusel jõudnud, et meil oli ikka hea õppida. Õppimine ikka etem kui siin olla. Veel oleme kõik ühisel arvamusel, et jätkame peale sõjaväe õpinguid.

Kuid kardame, et oleme siis kõik ära unustanud. Ehkki ees on veel 1,5 aastat, arvame siiski, et pöördume TPI-sse tagasi.

Olen kirj vahetuses ka poistega, kes juba 1985. a. sügisel tagasi tulevad. Mõni neist uurib väeosas juba teoreetilist mehaanikat või midagi muud. Sellega ma lõpetaks teie tülitamise. Teid tervitades ja kõike head soovides...

Kulla sõdurpoiss! Aitäh head soovide eest. Aga tülitamiseks me seda ei pea ja vabandada pole midagi. Muretseme Sinu pärast samuti kui Su vanemad.

Agas üks ema muretseb oma kirjas nii: «Opib raudtee eeskirju ja mingisuguse bussijuhtimist. Kõrvaline koht, maastik vilets. Meeleolu paistab natuke nukker olema. Eks näe, kas saab ikka masina peale.»

Mis puutub unustamisse, siis polegi asi väga hull. Vaimne ja füüsilise tegevuse vaheldumine on mõistusele ikka kasuks olnud. Õppimine on kui ujumine või jalgrattasõit. Pärast pikka pausi arvate, et ei oska, ei tule midagi välja. Kuid hüppate vette või istute sadulasse — ja läheb jälle. Varsti juba paremini kui enne. Head jätku!

LEMBIT JOORITS,
ehitusteaduskonna dekaan

RIDU SÖDURPOISTELT

...Kaks aastat on pikk aeg. Eriti alguses. Hiljem tagasi vaadates tundub ta tühisena. Kuid ei maksa arvata, et see kasutult möödub. Midagi tuleb juurde. Midagi niisugust, mis täiendab kindlasti tulemata jääks. Enamus hakkab lihtsalt teismoodi elule vaatama, hindab paljusid väärtusi ümber, muutub tõsisemaks. Mõni taipab alles siin, mida tähendab inimesele kodu.

Peale kõige selle hakkasin ma teravamalt eristama ümbruse pisikesi detaile, mis varem jäid märkamatuks. Püüan neid fikseerida ja Sullegi näidata.

TIIT KOLK

JUUNI

närviline purskkaev viskleb päikesekiirtes muutés veepiisku vikerkaareks

kimalased lämbuvad sirelilõhnast

TAHAN

jahedust tundmata raudkiivil istuda pilvi vahtida päikesest oodata

1. SEPTEMBER

kollakad kaselehed kastekülmal rohul — ootamatu öökülm võttis neilt õiguse lehvitada päikesele

Näe, kuidas päike hüvasti jätab surnud rohuga külm on see lahkumine istun kartmata määrada riideid maapind on porine mis sa siin istud küsitavad möödudjad

rahuneda mitte mõelda sinust kibrat tinistades vabaneda sellest mis ulub sees ei lase uinuda

OOTUS

Ma kõnnin mööda sügissajast teed ja otsin... Mida? Ei tea. Tee on olnud pikk ja alati mitte just sile. Ette on tulnud väitavaid tõuse, järskke langusi, ootamatuid pööreid. Kuid eksimist pole karta, sest minu ette on tõmmatud valge joon ja ma ei kaldu sammugi kõrvalle.

Ehkki lõppu pole veel näha, tunnen, et tee pole enam pikk. Vihm aina tiheneb ja jalgade külge kleepub pori pidurdab mind. Kuid valikut ei ole, aina edasi!

Küll on see tunne, kui kodune TP eksib instituudi seinte vahelt tuhande versta taha, sinna, kus teda eriti oodatakse.

Varjudes ajalehe taha lahkud tegelikkusest, satud mingisse teise maailma, mis on praegu peitlik ja fantastiline, kuid mis kunagi oli ja varsti peab saama reaalsuseks. Ning on uskumatult hea, kui sind selles peeglitaguses maailmas teatakse, mäletatakse, oodatakse.

Ei tea, kas meie KÜ-s oli midagi erandlikku või peitub säded kõigis rühmades. Meie igatahes puhusime selle lõkkele. Jah, rebasest koht võib öelda: oo, ilus olid viiv! Meie grupi elujõust annab tunnistust veel mõningate ilusate traditsioonide säilimine ajaloo hallide hammasratate vahel. Näiteks, kas pole tore tütel MISS KÜ-84, seda eriti tüdurukute grupis?

Muidugi ei saa unustada ka maailma vahvamat rühmajuhendajat, MEIE KÕIGI AARNET: Liitlendamata võib öelda, et igaks meie kaheksast poistist astub Tallinnasse juhtudes ilmingimata läbi ka tema mõnusast laborist. Ühe TP veergudeit tabasin õrna süüdistuse, et meie (sõdurpoissid) oleme kurja juur selle toreda grupi lõhenemises ning meie ühiskaardid tütarlastele etendavad n.õ. lepitusraha osa.

Kallis Anul! Me ei pagunud igaks ise suunas mitte omal tahtel, selleks sundisid asjaolud. Ja üldse, alati pole lähim tee kahe punkti vahel sirge, ega me sellepärast teie seltskonda veel halvaks peal!

Loodan, et esolevad 4 aastat TPI-s toovad veel õige palju positiivseid emotsioone meile kõigile; repsidele ja üldse tudengitele tahaksin aga soovitada: nautige seda, mis teil on, sest pärast võib juba hilja olla! Kuid vihma aina sajab ja sajab. Ning liikumine teel muutub järjest vaevalisemaks...

üks kaheksast
JOEL KALPUS,
Nõukogude Armees

TERE!

Teile kirjutab mehaanika-teaduskonna autode ja autoduse eriala I kursuse lõpetanud noormees — Männisalu, Toomas.

Lühidalt senisest käekäigust. Oktoobri keskel lõpetasin «utšebka» «heade» ja «väga heade» hinnetega. — — — Edasi suunati mind teenistuskohale. Teenistuskohal on normaalne. Elu on nagu alguses ikka raske. Väga palju tuleb töötada, vaba aega on napilt. Toitlustamistingimused on korralikud, samuti ka elamistingimuste üle pole midagi kurta.

Olen üpris tihti mõelnud tulevikule, eriti sellele, et peale armeeteenistust jätkan kindlasti õpinguid valitud erialal. Mul oleks väga hea meel, kui saaks midagi TPI elu kohta kuulda. Igas liinis kordaminekuid soovides.

TERE!

Kõigepealt tahaks tänada ajalehte eest, mis mulle väeossa saadeti.

Praegu olen ma juba uues väeosas. Eelmine oli nooremate raadiotehnika spetsialistide kool, mille lõpetamisel sain 3. klassi spetsialisti tunnistuse.

Seejärel suunati tegevväeossa, kus tuleb teenida veel poolteist aastat. Pärast selle aja möödumist loodan ikka õpinguid jätkata. Alguses tun-

dus küll, et kahe aastaga unustan liiga palju ära. Kuid väeosa juhtkond püüab siin luua tingimused, mis võimaldaksid veidi iseseisvat õppimist ja omandatud materjali kordamist. Aega selleks peaks igal juhul jätkuma.

Instituudis omandatud praktilised oskused tulevad ilmselt samuti kasuks. Seadmed on siin uued ja palju tuleb vastavalt tingimustele ümber teha.

Praegu ei oska veel öelda, milliseks elu siin kujuneb, kuid loodan, et tulene toime. Kõiki õppejõude ja üliõpilasi tervitades soovin, et juubeliaastal kohtuksime. Lugupidamisega

M. FILATENKO,
(1983. aasta kevadel lõpetas MA I kursuse)

PALAV TERVITUS

MEHAANIKATEADUSKONNALE JA TP TOIMETUSELE!

Kõigepealt suur, suur aitäh ajalehtede eest!

Väga hea vahend mäluvärskenduseks. Sain nad kätte küll paarikuulise hilinemisega, kuid info oli neis minu jaoks ikka uus ja huvitav. Teenistus on selline: pikad komandeeringud mööda Ukrainamaad. Sellest tulebki, et saadetised ajavad mind taga või mina neid, kuid lõpuks ikka kohtume. Lugedes tulevad silme ette tuttavad audikad, kütkestav ühikaelu — ühesõnaga: tore tudengipõlv.

Oleks meeldiv, kui saaks edaspidigi teilt infot.

Parimate kavatsustega endine tudeng (peatselt jälle tipikas) ja praegune reamees

VEIKO KREEVA